GRODPRINSEN

efter Bröderna Grimm.

Det var en gång, på den tiden då man kunde få önskningar uppfyllda, en kungadotter som var så vacker, att solen gladde sig varje gång den fick skina på henne.

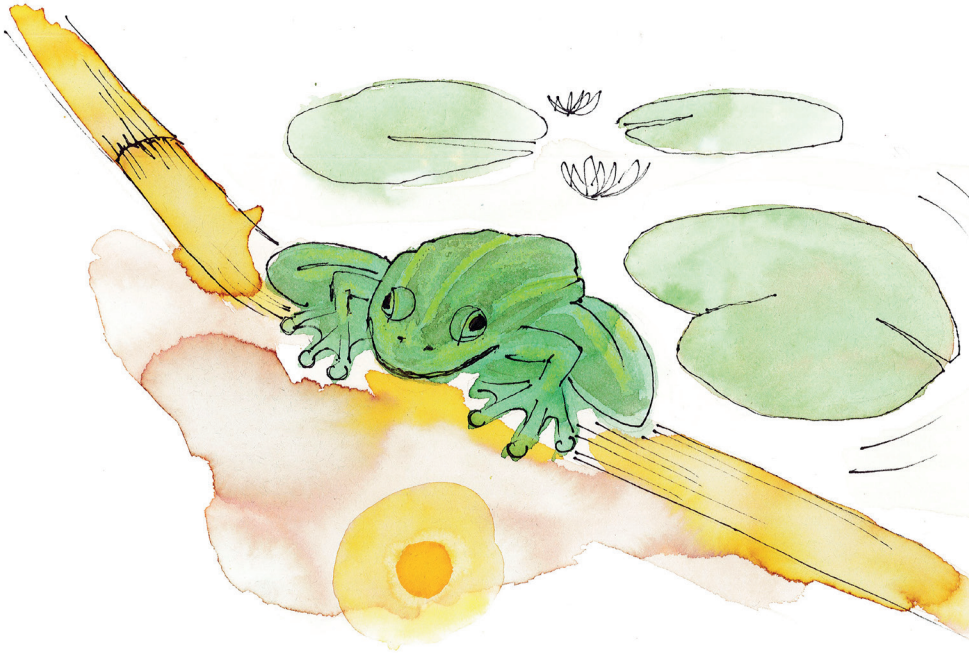

Nära slottet där hon bodde fanns en mörk skog med en gammal käll, dit brukade hon gå under varma dagar. Fick hon långtråkigt, brukade hon kasta sin guldboll upp i luften och öva på att fånga den. Det var hennes käraste leksak.

En dag missade hon under sin lek, och bollen föll ned på marken och rullade vidare ner i den gamla, djupa källan och försvann ur sikte i det gröna mörkret. Prinsessan började gråta bittert och allt mer otröstligt.

Plötsligt hörde hon en röst från källan, som frågade varför hon var så ledsen. När hon såg sig om efter röstens ägare, upptäckte hon en stor groda i vattnet.

- Jag gråter över min guldboll, svarade prinsessan.

- Gråt inte mer, sa grodan. Vad får jag om jag hämtar din leksak?

Prinsessan lovade grodan sina fina kläder, pärlor och ädelstenar, bara hon fick tillbaka sin boll.

- Sånt bryr jag mig inte om , svarade grodan, men om du lovar att jag får vara din vän och lekkamrat, får äta med dig från din guldtallrik, dricka ur ditt glas och sova i din säng, så ska jag hämta upp din guldboll ur djupet åt dig.

- Jag lovar dig allt du vill ha, sa prinsessan, bara jag får bollen.

Grodan försvann under ytan men var strax tillbaka med bollen i munnen.

Men så snart prinsessan fått sin boll, sprang hon glatt iväg hem till slottet och glömde helt bort grodan, som ropade efter henne att vänta på honom.

Nästa dag, när prinsessan satt och åt middag med kungen och de andra i slottet, knackade någon på dörren och en röst ropade: - Kungadotter, öppna för mig!

Prinsessan gick för att se vem som var där, fick syn på grodan och stängde snabbt dörren igen. Kungen undrade vad som stod på och prinsessan berättade hela historien om guldbollen i källan för sin far.

- Vad du lovat måste du hålla, sa kungen. Släpp in grodan!

Prinsessan öppnade motvilligt dörren för grodan, som klafsade efter henne tillbaka till bordet.

- Lyft upp mig på bordet! Skrek grodan och prinsessan måste lyda för att inte göra kungen arg. Sedan ville grodan äta från prinsessans tallrik. Den lät sig väl smaka av middagen, men prinsessan hade inte längre någon aptit.

- Nu är jag mätt, sa grodan till slut. Nu vill jag sova på sidenlakan i din säng, bär mig till din kammare.

Kungadottern grät. Hon ville inte alls ha den kalla blöta grodan i sin sköna rena säng. Men kungen befallde:

- Den grodan hjälpte dig, nu måste du vara vänlig tillbaks!

Så prinsessan tog grodan mellan två fingrar och bar honom med äcklad min till sitt sovrum, där hon satte ned honom i ett hörn, medan hon själv la sig i sängen.

- Lyft upp mig i sängen, jag vill sova hos dig, ropade grodan, annars skvallrar jag för kungen!

Då blev prinsessan arg, tog upp grodan och kastade honom med all sin kraft mot väggen.

- Låt mig vara, din äckliga groda! skrek hon.

Men när grodan slog i väggen, var han inte längre en groda utan en vacker prins. Han berättade att han varit förvandlad till groda av en elak häxa och att endast prinsessan kunnat lösa honom ur förtrollningen.

Prinsessan tyckte mycket mer om honom som prins och gick gärna med på att gifta sig med honom.

Nästa morgon reste de till prinsens rike i en vagn förspänd med sex vita hästar, alla med strutsplymer på huvudet. Och sen levde de lyckliga i alla sina dagar.

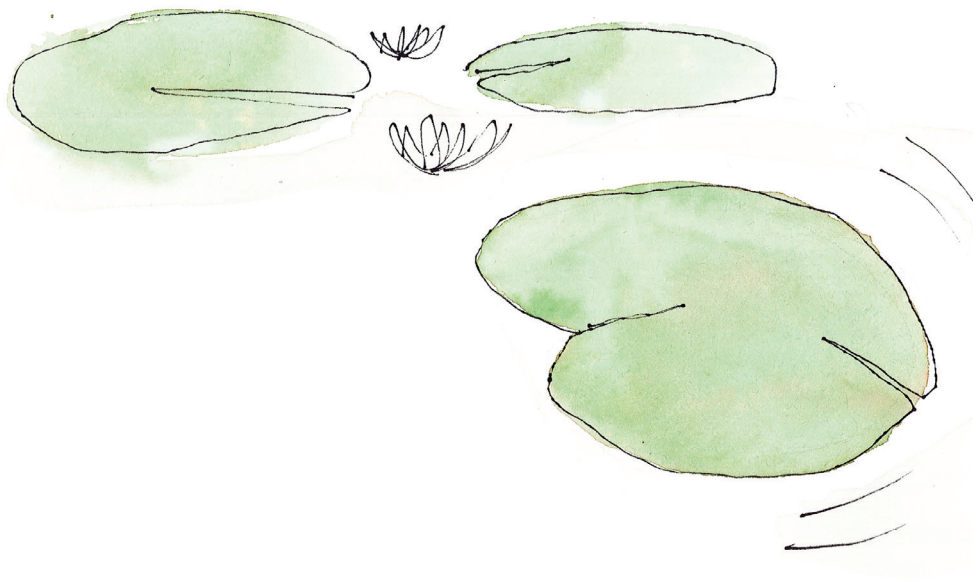

Det finns många sagor om människor som förvandlats till djur och hemska förtrollningar som måste brytas. Känner du kanske till sagan om Skönheten och Odjuret, Lillebror och Lillasyster, De tolv bröderna eller Snövit och Rosenröd?